

ЛІТАРАТУРА І МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАПЯЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

№ 47 (1062)

Субота, 19 лістапада 1955 года

Цана 40 кап.

СЕННЯ У НУМАРЫ 1955

Першая старонка.
Прыслухоўвацца да голасу жыцця.
Пастаnova партыі і ўрада — баявая праграма дзейнасці архітэктараў і будаўнікоў.
І. Барысавец. — Новы дом.

Другая старонка.
Узбагачаць рэпертуар новымі п'есамі.
Я. Данская. — Будні раённага аддзела культуры.
З вопыту работы сельскіх бібліятэк.

Трэцяя старонка.
А. Вялюгін. — Перад яснай дарогай.
І. Сіцюць. — Аповесць пра будаўнікоў.
В. Раждзественскі. — Александр Блок.

Чацвёртая старонка.
Абласныя мастацкія выстаўкі.
К. Лукашоў. — У Стамбуле.
Германскія артысты ў Мінску.

Прыслухоўвацца да голасу жыцця

На сходзе пісьменнікаў г. Мінска

Набліжаецца да канца яшчэ адзін год творчай працы савецкіх людзей. Багатымі здабыткамі радуе ён будаўнікоў камунізма. Але дастаткова перацэніць нарысы беларускіх пісьменнікаў, у якіх адлюстраваліся рускія змены, што адбыліся ў калгаснай вёсцы пасля вядомых пастацоваў ЦК КПСС на п'яцінах сельскай гаспадаркі, дастаткова паспрабаваць уявіць на гэтых нарысах вобраз навагара прамысловасці, яго багаты духоўны свет, які выявіўся, як павярхоўна і неглыбока паказваюць яны і нашы поспехі і тая цяжкасць, з якімі заваявалі гэтыя поспехі. Восем чаму вельмі саюесасовым было абмеркаванне на сходзе пісьменнікаў г. Мінска, які адбыўся на гэтым тыдні, пытаньня аб напісанні нарысаў пра людзей сельскай гаспадаркі і прамысловасці.

раскрывае яго прыгожая душа, пазівае яго праца, — у нас няма.
Некаторыя газеты часам пад выглядам нарысаў амшчаюць сумныя пашырэнныя допісы, напісаныя без душы, сухой мовай. Але яны не маюць нічога агульнага з мастацкімі творами, бо ў іх няма галоўнага — вобразаў людзей. Заклікаючы пісаць больш нарысаў, мы не павінны забываць і аб іх якасці, трэба імкнуцца, каб нарыс быў узорным мастацкім творам, якому суджана вылікае жыццё.

Прамоўца зачытаў вылікі спіс пісьменнікаў, якія сёлета сэдзілі ў творчым камандзіроўкі. Калі-ж пералічыць нарысы, што з'явіліся ў выніку гэтых камандзіровак, дык атрымаецца даволі сумная арыфметыка: іх разоў у пяць менш, чым было камандзіровак.

У якасці практычных закладаў П. Броўка прапанаваў, каб Дзяржаўнае выдзяленне БССР часцей выпускала нарысы асобнымі брашурамі, каб пісьменнікі больш актыўна ўдзельнічалі ў рэспубліканскіх газетах і часцей сэдзілі па іх камандзіроўках для напісання нарысаў.

З вялікай цікавасцю выслушаў сход прамоўца Якуба Коласа. Ён заклікаў пісьменнікаў больш актыўна ўмешвацца ў жыццё, заўсёды быць на яго прызванні. Калі параўнаць жыццё, тое, што ў ім адбываецца, з тым, як яго адлюстравалі ў мастацкіх нарысах, дык можна падумаць, што мы сядзім пад вельмівым шыкліным каўнкам: свет бачым, але гукаў яго не чуем. Нам часам шкодзіць кампанейшчына: наша аўтар на надзвычай тэму байка або верш і на гэтым супакоіцца. Але не ведаючы глыбока жыцця, добрага твора не напіша. Каб пісаць па-сапраўднаму, трэба прыслухоўвацца да голасу свайго сэрца. Творы Караленкі або Голая не старэюць, бо яны пісалі аб тым, што стаяла на чарзе дня. Нам з гэтых пазіўных трэба пазыкіцца да жыцця. Часта-ж бывае наадварот: далі казанне — пісьменнік паехаў і напісаў, але неглыбока, не перажыўшы тую ўсёго тэму, што ўбачыў. Каб нарыс застаўся ў сьвядомасці чытача, трэба пісаць з пацуючым, з душой, з веданнем жыцця.

Пісаць ёсць аб чым. У Беларусі ёсць раёны, у якіх палі завалены каменнем. Гэта замінае рабце. На такім полі не пусціць ні трактар, ні камбайна. З гэтай становішча ёсць добры выхад — сабраць каменне. Гэта добры будаўнічы матэрыял. Ён можна вымастыць дарогі, з іх можна будаваць будынік, яна будзе болей стаяць за цагляную.

Трэба прыслухоўвацца да голасу жыцця — тады і тэм, і матэрыялу будзе хоць аддаўляць.
Значнай пераходкай на шляху да стварэння нарысаў, якіх-б адлюстравалі рэальнасць ва ўсёй яе складанасці, з'яўляецца лагічная жыцця. Аб гэтым гаварыць у сваім выступленні Пяўлі Пестрак. Некаторыя аўтары наблілі сабе руку і пішуць нарысы, карыстаючыся зводкамі, упрыгожваючы іх штампаванымі, трафарэтнымі вобразамі.

Аб тым, які багаты матэрыял даюць для пісьменніка сусрэчны з людзьмі, вывучэнне іх характараў, умоў іх працы, гаварыць Антон Вялюгін. Прамоўца крытыкаваў газету «Літаратура і мастацтва» за тое, што яна часам друкуе слабыя ў мастацкіх адносінах нарысы.
Р. Сабалеўка ўзняў пытанне аб бараньбе са штампам у мастацкім нарысе. У нас выправаўся нейкі стандарт нарыса, у якім не ўмяшчаюцца жывыя назіранні.
У нарысе, як і ў кожным мастацкім творы, галоўнае — глыбокі вобраз чалавека.
На сходзе выступілі пісьменнікі Ул. Юрвіч і М. Татур.

У абмеркаванні пастаўленага на сходзе пытаньня прыняў ўдзел сакратар ЦК КПБ Ц. С. Гарбуноў.

Вечар германа-савецкай дружбы

У Мінску, у клубе імя Дзяржынскага, адбыўся вечар, прысвечаны месячыку германа-савецкай дружбы. Вялікую залу запоўнілі прадстаўнікі фабрык, заводаў, студэнтаў, дзесяці мастацтва і літаратуры.

Вечар адкрыў старшыня рэспубліканскага Таварыства культурнай сувязі з заграніцай Г. Верасаў. З пэлымі прамовамі выступілі старшыня Саюза пісьменнікаў БССР П. Броўка, прарадзельнік Акадэміі навук БССР прафесар М. Безбародаў, кіраўнік німецкага культурнага калектыву Хайне Нікэ. Урыўкі з твораў Гёте і вершы сучасных німецкіх паэтаў у перакладзе на беларускую мову прачыталі Віталі Вольскі і Аляксей Зарычкі.

У вечары прынялі ўдзел салісты Беларускага дзяржаўнага тэатра оперы і балета і Беларуска-флармоніі — Р. Кудрашоў, М. Званова, Т. Ніжнікава, А. Астранецкі, Н. Давідзенка і В. Міронаў.

З вялікім поспехам прайшлі выступленні духовага кінтэта артыстаў Германскай Дэмакратычнай Рэспублікі.

У заключэнне народнай артысты ГССР Р. Шырма і Я. Шконкі падарылі гасцям Германскай Дэмакратычнай Рэспублікі беларускі народны інструмент — чымбалы.

Да 100-годдзя з дня смерці А. Міцкевіча

Памяці паэта

Набліжаецца сотыя гадавіна з дня смерці вялікага польскага паэта Адама Міцкевіча. Гродзенскае абласное аддзяленне Таварыства па распаўсюджванню палітычных і навуковых ведаў арганізавае цыкл лекцый, прысвечаных Адаму Міцкевічу.

У педагагічным інстытуце ў гэтым месяцы будуць прачытаны чатыры лекцыі. З жыццём і творчым шляхам паэта пазнаёміць слухачоў старшы выкладчык замежнай літаратуры Н. Прашнік. Аб жыцці Міцкевіча ў Наваградку раскажа дырэктар дома-музея Міцкевіча ў Наваградку Л. Сокал-Кутлюоскі. Пра сувязі Пушкіна з Міцкевічам раскажа ў сваёй лекцыі кандыдат філалагічных навук Л. Ліней. «Міцкевіч і беларуская літаратура» — так называецца лекцыя, якую прачытае кандыдат філалагічных навук Б. Ражэўскі.

Падарунак музею

У канцы кастрычніка музей Яні Купалы атрымаў ад Інстытута польска-савецкай дружбы бібліяграфічны матэрыял, якія расказваюць аб перакладах твораў народнага паэта на польскую мову.

У музеі экспануюцца рукапісы і фатакопіі рукапісаў перакладаў твораў А. Міцкевіча «Трох Вудрысаў», «Пяні Твардоўскага», урыўкі з паэмы «Конрад Валенроад» і іншых.

У фондзах музея захоўваюцца рукапісы зробленых Я. Купалам перакладаў твораў М. Кананічкі, Ул. Сыракомлі, Ю. Крашчэўскага, Ул. Браневіцкага і іншых польскіх пісьменнікаў, а таксама рукапіс перакладу лібрэта оперы «Галька».

Літаратурна-музычная кампазіцыя „Адам Міцкевіч“

Гэтымі днямі ў Беларуска-жэстраве адбылося абмеркаванне літаратурна-музычнай кампазіцыі «Адам Міцкевіч», прысвечанай 100-годдзю з дня смерці вялікага польскага паэта. Кампазіцыю выканала артыстка эстрады Лілія Маркалёва.

У абмеркаванні прынялі ўдзел пісьменнікі М. Танк, М. Лужанін, М. Калачыні, А. Есаковіч, старшыня праўлення Беларускага Таварыства культурнай сувязі з заграніцай Г. Верасаў, народная артыстка БССР В. Малюкова, артысты размоўнага жанра Н. Зорнін, А. Слесарыня і інш.

Л. Маркалёва выканала сваю музыка-літаратурную кампазіцыю ў дні юбілею.

Пастаnova партыі і ўрада — баявая праграма дзейнасці архітэктараў і будаўнікоў

КІРАВАЦА ПАТРАБАВАННЯМІ СОВЕЦКІХ ЛЮДЗЕЙ

З задавальненнем сустраці работнікі Беларуска-жэстравы пастаnova Цэнтральнага Камітэта КПСС і Савета Міністраў ССР аб ліквідацыі прамернасцей у праектаванні і будаўніцтве.

Па гэтым пытанню адбыліся ўжо нарады ва ўсіх абласных філіялах Беларуска-жэстравы і ў Мінску. Знаёмчыся з пастаnova, ўдзельнікі нарад выкрывалі неадпаведнасці ў праектаванні, унеслі дэталы прапановы на будучае.

Днямі ў Беларуска-жэстраве праходзілі адкрыты партыйны сход. З дакладам выступіў дырэктар В. Кандратовіч. Ён адзначыў, што многія архітэктары заахляліся паказнай старонай, упрыгожваннем фасадаў будынкаў, не працуючы над палепшэннем унутранай плаіроўкі і абсталяваннем жылых дамоў і кватэр.

Нічым не апраўданыя шматлікія дэкаратыўныя калонамі, порцікі і іншыя архітэктурныя прамернасці сталі масавай з'явай і прыводзілі да вялікіх перавыдаткаў дзяржаўных сродкаў. У якасці прыкладаў тав. Кандратовіч называе жылыя дамы на Круглай плошчы (архітэктар Баршч), дзе прыстаўлены порцікі зацяняюць кватэры, а ўстаўкі ў выглядзе калонаў каштуюць больш 400 тысяч рублёў.

У доме горавета па вуліцы Захаравы (архітэктар Гегаў) лоджы з калонамі ўскладзілі канструктыўнае вырашэнне, зменшылі плошчу ў кватэрах і нагорнілі іх унутраную плаіроўку. Дзея аднаго толькі фармальнага архітэктурнага прыёму па вуліцы Яні Купалы і праспекту імя Сталіна былі запрэктаваны архітэктарам Баршчам жылыя дамы горавета ляманай формы.

Велізарныя прамернасці былі дапушчаны ў будаўніцтве тэлецэнтру. Нават пры частковым пераглядзе праекта (архітэктар Гегаў) скарачаны кошт будаўніцтва на 400 тысяч рублёў.

Пераглядаецца праект галоўнага корпуса інстытута механізацыі і электрыфікацыі сельскай гаспадаркі (архітэктар Валдаў), дзе запрэктаваны дзесяцікалоны выносныя порцікі каштуюць 500 тысяч рублёў.

Прамернасцей было дапушчана недаравальна многа. Няма перавыдаткавана сродкаў на будаўніцтва карціннай галерэі. У будынку Палаца культуры (архітэктар Іршоў) адны аддзеленыя работы (калоны, порцікі, парэшткі, балюстрады, ліпныя аздобленні) складоўць 30 працэнтаў выдаткаў усяго будаўніцтва. А ўваход у парк імя Горкага па вуліцы імя Фрунзе (архітэктар Заборскі) каштаваў 400 тысяч рублёў і па сваёй архітэктурнай форме не адпавядае агульнаму маштабу будынкаў.

Таварш Кандратовіч падрабязна спыніўся на недахопах у будаўніцтве ў многіх гарадах, раённых цэнтрах, МТС і прамысловых населеных рэспублікі. Прааналізаваў прычыны, якія да гэтага прыводзілі і натхнёна прапаста, дзе ўлічваюцца заагняныя патрабаванні чалавека, павінна з'яўляцца кіруючым прыняцтвам у савецкай архітэктурі.

У спрачках па дакладу выступілі архітэктары, інжынеры і будаўнікі, якія таксама гаварылі аб значных прамернасцях, дапушчаных у праектах.

Змястоўным і самакрытычным было выступленне галоўнага інжынера Беларуска-жэстравы А. Сініцына. Ён сказаў: — Архітэктарам і інжынерам партыя і ўрад даверылі вялікую і ганаровую справу праектаваць і будаваць гарады і сёлы. Ад дэлавой мэтамжынасці архітэктараў, інжынераў-праектыроўшчыкаў у значнай ступені залежыць мэтаадапнасць выкарыстання народных сродкаў, інакш кажучы, павышэнне жыццёвага добрабыту народа. З гэтай адказнай задачай мы пакуем што не справімся.

Тав. Сініцын прапанаваў, як правіла, выключыць праектаванне парэшткаў і балюстрад. Ён лічыць неабходным неадкладна пераглядзець праекты, якія яшчэ знаходзяцца ў майстэрнях, прывёў у прыклад усіх архітэктараў Дразова, які пры праектаванні бібліятэкі гаркома КПБ у Мінску дапусціў прамернасці пры вырашэнні фасадаў і інтэр'ераў будынка, а пры крытычным падыходзе да свайго праекта сам пераканаўся, што можна яго выканаць больш проста, строга і даць гэтым значную эканомію без пагоршэння архітэктурных якасцяў.

Расказваючы аб рабоце калектыву майстэрні тыпавога праектавання, тав. Сініцын адзначыў добрую працу маладых архітэктараў Шпіта і Елісеева, маладых інжынераў Горзіна, Мадальніскага, Міхайлаўскага, Штэгельмана, якія актыўна распрацоўваюць тыпавыя праекты.

Адзначычы некаторыя павелічэнне колькасці прымянення тыпавых праектаў, ён гаварыў, што яшчэ многія архітэктары аддаюць перавагу індывідуальным праектаванням, не разумючы перавагі тыпавых праектаў. Крытыкуючы іх, ён гаворыць: — Гэта тыя архітэктары, якія лічаць мастацкія кампазіцыі ўнікальных будынкаў мінулага каланіізму, прыгоднымі для ўсёй эпохі, і механічна капіруюць іх у сваёй творчасці, не бачыць правільных шляхоў развіцця архітэктары на аснове індустрыяльнага будаўніцтва, не ўсвядомілі яшчэ, што патрэбы савецкіх людзей, новая тэхніка, новыя будаўнічыя матэрыялы і канструктыўныя неабходна павінны зрабіць уплыў на стварэнне новых тыпаў і ўзораў архітэктурных будынкаў.

Будаваць хутка, танна і прыгожа!

Наша рэспубліка ўсё ў рыштаваных. Будуюцца новыя клубы, кінаапары, дамы культуры, бібліятэкі і школы, узводзіцца многа новых жылых дамоў. Восем чаму пастаnova Цэнтральнага Камітэта КПСС і Савета Міністраў Саюза ССР «Аб ліквідацыі прамернасцей у праектаванні і будаўніцтве» выклікала такі жывы і гарачы водгук ва ўсіх будаўнікоў Беларуска-жэстравы.

Займіцеся пяр на лобы аб'ект, на любую будаўнічую пляцоўку і вы абавязкова пацуюце гаворку пра новыя будынікі, у якіх дапушчаны няправільныя плаіроўка, плаказное архітэктурнае афармленне. Цесляры, тынкоўшчыкі, муляры ўважліва вывучаюць пастаnova партыі і ўрада, уносяць канкрэтныя прапановы.

Многа новых будынкаў узводзіцца ў Віцебску. Старыя прааб будаўніцтва клуба аблпромсавета тав. Федарэў ухваліла гаворыць работым.

У пастанове партыі і ўрада выкрыты сур'ёзныя недахопы ў рабоце будаўнікоў і праектыроўшчыкаў. Вось, напрыклад, у нас на вуліцы Вяльбожнай узводзіцца будынак абласнога суда. Мы ўсе тут кожны дзень ходзім і бачым, што

дзяржпраекта А. Сініцына. Ён сказаў: — Архітэктарам і інжынерам партыя і ўрад даверылі вялікую і ганаровую справу праектаваць і будаваць гарады і сёлы. Ад дэлавой мэтамжынасці архітэктараў, інжынераў-праектыроўшчыкаў у значнай ступені залежыць мэтаадапнасць выкарыстання народных сродкаў, інакш кажучы, павышэнне жыццёвага добрабыту народа. З гэтай адказнай задачай мы пакуем што не справімся.

Тав. Сініцын прапанаваў, як правіла, выключыць праектаванне парэшткаў і балюстрад. Ён лічыць неабходным неадкладна пераглядзець праекты, якія яшчэ знаходзяцца ў майстэрнях, прывёў у прыклад усіх архітэктараў Дразова, які пры праектаванні бібліятэкі гаркома КПБ у Мінску дапусціў прамернасці пры вырашэнні фасадаў і інтэр'ераў будынка, а пры крытычным падыходзе да свайго праекта сам пераканаўся, што можна яго выканаць больш проста, строга і даць гэтым значную эканомію без пагоршэння архітэктурных якасцяў.

Расказваючы аб рабоце калектыву майстэрні тыпавога праектавання, тав. Сініцын адзначыў добрую працу маладых архітэктараў Шпіта і Елісеева, маладых інжынераў Горзіна, Мадальніскага, Міхайлаўскага, Штэгельмана, якія актыўна распрацоўваюць тыпавыя праекты.

Адзначычы некаторыя павелічэнне колькасці прымянення тыпавых праектаў, ён гаварыў, што яшчэ многія архітэктары аддаюць перавагу індывідуальным праектаванням, не разумючы перавагі тыпавых праектаў. Крытыкуючы іх, ён гаворыць: — Гэта тыя архітэктары, якія лічаць мастацкія кампазіцыі ўнікальных будынкаў мінулага каланіізму, прыгоднымі для ўсёй эпохі, і механічна капіруюць іх у сваёй творчасці, не бачыць правільных шляхоў развіцця архітэктары на аснове індустрыяльнага будаўніцтва, не ўсвядомілі яшчэ, што патрэбы савецкіх людзей, новая тэхніка, новыя будаўнічыя матэрыялы і канструктыўныя неабходна павінны зрабіць уплыў на стварэнне новых тыпаў і ўзораў архітэктурных будынкаў.

Будаваць хутка, танна і прыгожа!

Наша рэспубліка ўсё ў рыштаваных. Будуюцца новыя клубы, кінаапары, дамы культуры, бібліятэкі і школы, узводзіцца многа новых жылых дамоў. Восем чаму пастаnova Цэнтральнага Камітэта КПСС і Савета Міністраў Саюза ССР «Аб ліквідацыі прамернасцей у праектаванні і будаўніцтве» выклікала такі жывы і гарачы водгук ва ўсіх будаўнікоў Беларуска-жэстравы.

Займіцеся пяр на лобы аб'ект, на любую будаўнічую пляцоўку і вы абавязкова пацуюце гаворку пра новыя будынікі, у якіх дапушчаны няправільныя плаіроўка, плаказное архітэктурнае афармленне. Цесляры, тынкоўшчыкі, муляры ўважліва вывучаюць пастаnova партыі і ўрада, уносяць канкрэтныя прапановы.

Многа новых будынкаў узводзіцца ў Віцебску. Старыя прааб будаўніцтва клуба аблпромсавета тав. Федарэў ухваліла гаворыць работым.

У пастанове партыі і ўрада выкрыты сур'ёзныя недахопы ў рабоце будаўнікоў і праектыроўшчыкаў. Вось, напрыклад, у нас на вуліцы Вяльбожнай узводзіцца будынак абласнога суда. Мы ўсе тут кожны дзень ходзім і бачым, што

дзяржпраекта А. Сініцына. Ён сказаў: — Архітэктарам і інжынерам партыя і ўрад даверылі вялікую і ганаровую справу праектаваць і будаваць гарады і сёлы. Ад дэлавой мэтамжынасці архітэктараў, інжынераў-праектыроўшчыкаў у значнай ступені залежыць мэтаадапнасць выкарыстання народных сродкаў, інакш кажучы, павышэнне жыццёвага добрабыту народа. З гэтай адказнай задачай мы пакуем што не справімся.

Тав. Сініцын прапанаваў, як правіла, выключыць праектаванне парэшткаў і балюстрад. Ён лічыць неабходным неадкладна пераглядзець праекты, якія яшчэ знаходзяцца ў майстэрнях, прывёў у прыклад усіх архітэктараў Дразова, які пры праектаванні бібліятэкі гаркома КПБ у Мінску дапусціў прамернасці пры вырашэнні фасадаў і інтэр'ераў будынка, а пры крытычным падыходзе да свайго праекта сам пераканаўся, што можна яго выканаць больш проста, строга і даць гэтым значную эканомію без пагоршэння архітэктурных якасцяў.

Расказваючы аб рабоце калектыву майстэрні тыпавога праектавання, тав. Сініцын адзначыў добрую працу маладых архітэктараў Шпіта і Елісеева, маладых інжынераў Горзіна, Мадальніскага, Міхайлаўскага, Штэгельмана, якія актыўна распрацоўваюць тыпавыя праекты.

Адзначычы некаторыя павелічэнне колькасці прымянення тыпавых праектаў, ён гаварыў, што яшчэ многія архітэктары аддаюць перавагу індывідуальным праектаванням, не разумючы перавагі тыпавых праектаў. Крытыкуючы іх, ён гаворыць: — Гэта тыя архітэктары, якія лічаць мастацкія кампазіцыі ўнікальных будынкаў мінулага каланіізму, прыгоднымі для ўсёй эпохі, і механічна капіруюць іх у сваёй творчасці, не бачыць правільных шляхоў развіцця архітэктары на аснове індустрыяльнага будаўніцтва, не ўсвядомілі яшчэ, што патрэбы савецкіх людзей, новая тэхніка, новыя будаўнічыя матэрыялы і канструктыўныя неабходна павінны зрабіць уплыў на стварэнне новых тыпаў і ўзораў архітэктурных будынкаў.

Будаваць хутка, танна і прыгожа!

Наша рэспубліка ўсё ў рыштаваных. Будуюцца новыя клубы, кінаапары, дамы культуры, бібліятэкі і школы, узводзіцца многа новых жылых дамоў. Восем чаму пастаnova Цэнтральнага Камітэта КПСС і Савета Міністраў Саюза ССР «Аб ліквідацыі прамернасцей у праектаванні і будаўніцтве» выклікала такі жывы і гарачы водгук ва ўсіх будаўнікоў Беларуска-жэстравы.

Займіцеся пяр на лобы аб'ект, на любую будаўнічую пляцоўку і вы абавязкова пацуюце гаворку пра новыя будынікі, у якіх дапушчаны няправільныя плаіроўка, плаказное архітэктурнае афармленне. Цесляры, тынкоўшчыкі, муляры ўважліва вывучаюць пастаnova партыі і ўрада, уносяць канкрэтныя прапановы.

Многа новых будынкаў узводзіцца ў Віцебску. Старыя прааб будаўніцтва клуба аблпромсавета тав. Федарэў ухваліла гаворыць работым.

У пастанове партыі і ўрада выкрыты сур'ёзныя недахопы ў рабоце будаўнікоў і праектыроўшчыкаў. Вось, напрыклад, у нас на вуліцы Вяльбожнай узводзіцца будынак абласнога суда. Мы ўсе тут кожны дзень ходзім і бачым, што

дзяржпраекта А. Сініцына. Ён сказаў: — Архітэктарам і інжынерам партыя і ўрад даверылі вялікую і ганаровую справу праектаваць і будаваць гарады і сёлы. Ад дэлавой мэтамжынасці архітэктараў, інжынераў-праектыроўшчыкаў у значнай ступені залежыць мэтаадапнасць выкарыстання народных сродкаў, інакш кажучы, павышэнне жыццёвага добрабыту народа. З гэтай адказнай задачай мы пакуем што не справімся.

Тав. Сініцын прапанаваў, як правіла, выключыць праектаванне парэшткаў і балюстрад. Ён лічыць неабходным неадкладна пераглядзець праекты, якія яшчэ знаходзяцца ў майстэрнях, прывёў у прыклад усіх архітэктараў Дразова, які пры праектаванні бібліятэкі гаркома КПБ у Мінску дапусціў прамернасці пры вырашэнні фасадаў і інтэр'ераў будынка, а пры крытычным падыходзе да свайго праекта сам пераканаўся, што можна яго выканаць больш проста, строга і даць гэтым значную эканомію без пагоршэння архітэктурных якасцяў.

Расказваючы аб рабоце калектыву майстэрні тыпавога праектавання, тав. Сініцын адзначыў добрую працу маладых архітэктараў Шпіта і Елісеева, маладых інжынераў Горзіна, Мадальніскага, Міхайлаўскага, Штэгельмана, якія актыўна распрацоўваюць тыпавыя праекты.

Адзначычы некаторыя павелічэнне колькасці прымянення тыпавых праектаў, ён гаварыў, што яшчэ многія архітэктары аддаюць перавагу індывідуальным праектаванням, не разумючы перавагі тыпавых праектаў. Крытыкуючы іх, ён гаворыць: — Гэта тыя архітэктары, якія лічаць мастацкія кампазіцыі ўнікальных будынкаў мінулага каланіізму, прыгоднымі для ўсёй эпохі, і механічна капіруюць іх у сваёй творчасці, не бачыць правільных шляхоў развіцця архітэктары на аснове індустрыяльнага будаўніцтва, не ўсвядомілі яшчэ, што патрэбы савецкіх людзей, новая тэхніка, новыя будаўнічыя матэрыялы і канструктыўныя неабходна павінны зрабіць уплыў на стварэнне новых тыпаў і ўзораў архітэктурных будынкаў.

Будаваць хутка, танна і прыгожа!

Наша рэспубліка ўсё ў рыштаваных. Будуюцца новыя клубы, кінаапары, да

